

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 15704 van 9 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 17 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. ROSIERS, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEERENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Sierra Leone nationaliteit te hebben en op 25 augustus 1990 geboren te zijn in Freetown. In 1999 kwamen uw vader en uw moeder om het leven tijdens de burgeroorlog in Sierra Leone. De tweede vrouw van uw vader, Marcy zorgde verder voor u en uw broers en zussen. Na uw middelbare school begon u hotelschool. Uw stiefmoeder betaalde uw schoolgeld. Tijdens de schoolvakantie in juli 2007 kwam een vriendin van uw stiefmoeder, Isata op bezoek uit Europa. Isata kwam regelmatig op bezoek. Ze stuurde u soms geschenken vanuit Europa. Isata vond dat u heel slim was en ze wilde dat u in haar restaurant in België zou komen werken. U stemde hiermee in en was blij naar Europa te kunnen reizen. Op 21 september 2007 verlieten jullie samen Sierra Leone. Na uw aankomst in België verbleef u bij Isata. Na twee dagen vroeg u haar u naar haar restaurant te brengen maar Isata zei u te wachten. De volgende ochtend riep Isata u bij zich. Ze vertelde u dat er in België verschillende werken te doen zijn zoals slapen met mannen tegen betaling. U zei haar dat u dit niet wilde doen maar Isata zei u dat u op die manier het geld voor uw reis moest terugverdienen. Ze zei dat dit een regeling was tussen haar en uw stiefmoeder. Isata stuurde enkele mannen op u af. U verzette zich en de mannen beklagden zich over u bij Isata. Isata dreigde ermee u

naar haar agent te brengen indien u niet zou meewerken. Na enkele dagen belde Isata uw stiefmoeder op. Ze gaf u de telefoon door. Uw stiefmoeder zei u dat ze niets meer met u te maken wilde hebben en dat u naar Isata moest luisteren en haar niet ten schande moest maken. Eén van de mannen die regelmatig terugkwam, Andrew voelde dat u terughoudend was en hij sprak u erover aan. U legde hem de hele situatie uit. Hij beloofde u te helpen op voorwaarde dat u hem niet zou verraden. Hij gaf u een horloge en zei dat als het alarm van de horloge afging u zich moest klaarmaken en naar buiten moest komen. U deed dit. De sleutel zat op de deur en u had geen enkel probleem om buiten te komen. Andrew wachtte u buiten in een wagen op. Nadat jullie ergens iets gingen drinken zette hij u uiteindelijk voor de kantoren van de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel af. Op 1 oktober 2007 startte u daar een asielprocedure.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent Isata en de plek waar u vastgehouden werd weinig geloofwaardig zijn daar ze uiterst vaag en op zijn minst bedenkelijk te noemen zijn. Zo kende u de volledige naam van Isata niet (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 18 maart 2008, hierna CGVS, p.5) terwijl uit uw verdere verklaringen blijkt dat Isata regelmatig bij u en uw stiefmoeder logeerde als ze op bezoek kwam in Sierra Leone, dat u geschenken toegestuurd kreeg van Isata en dat u uiteindelijk met haar naar België reisde om voor haar te komen werken (zie verhoorverslag CGVS, pp.5-6). U kende het adres van Isata in België, waar u overigens toch een aantal dagen verbleef, niet (zie verhoorverslag CGVS, p.7). U wist zelfs niet in welke stad of welk dorp haar huis zich bevond (zie verhoorverslag CGVS, p.7). Naast de dochter van Isata kende u haar familie niet (zie verhoorverslag CGVS, p.8). U kende de mensen met wie Isata samenwerkte of haar agent niet (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-8). U kon niet zeggen van waar uw stiefmoeder en Isata elkaar kenden (zie verhoorverslag CGVS, p.9). Ook bij uw ontsnapping uit het huis van Isata kunnen enkele vraagtekens geplaatst worden. Zo vertelde u dat de deur van uw kamer op een kier stond en dat op de andere deuren naar buiten de sleutel gewoon op zat en dat je die gewoon open kon doen om buiten te komen (zie verhoorverslag CGVS, p.9). Er werd door het Commissariaat-generaal opgemerkt dat dit toch wel raar was indien Isata u tegen uw wil vasthield en u tot prostitutie wilde dwingen waarop u slechts antwoordde dat Andrew, de man die u hielp ontsnappen u gezegd had gewoon buiten te gaan (zie verhoorverslag CGVS, p.9). Dit is geenszins een verklaring waarom u niet opgesloten zat en u zonder problemen naar buiten kon wandelen. Al deze elementen

tasten de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw problemen in België, die aanleiding zouden geven tot problemen in Sierra Leone, aan.

Verder is het bevreemdend dat u verklaarde geen klacht neergelegd te hebben bij de politie in België tegen Isata, ondanks het feit dat u hierover ingelicht werd door uw sociaal assistent en door uw voogd die u overigens eveneens in contact brachten met de vzw Payoke, een organisatie die zich bezighoudt met de slachtoffers van mensenhandel en die onder andere de tussenpersoon zijn tussen de slachtoffers en de politie en het gerecht (zie verhoorverslag CGVS, p.8). U verklaarde hieromtrent dat u bang was dat als u klacht zou neerleggen Isata aangehouden zou worden en u vervolgens door haar familie nooit met rust gelaten zou worden (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd naar de familie van Isata en wie u precies vreesde, bleek u enkel de zeventienjarige dochter van Isata te kennen (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Verder wist u niet of Isata nog andere familie had (zie verhoorverslag CGVS, p.8). U haalde aan dat de dochter van Isata achter u aan zou komen omdat haar moeder haar thuis niet meer zou kunnen helpen (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Verder haalde u geen enkel ander element aan dat erop zou kunnen wijzen dat de dochter van Isata inderdaad achter u aan zou komen en dat zij bovendien de wil, de macht en de kracht zou hebben om wraak te nemen op u. U stelde eveneens dat indien Isata aangehouden zou worden u bang was dat ook de mensen waarmee Isata samenwerkte achter u aan zouden komen (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Hierop werd u door het Commissariaat-generaal gevraagd om wie het precies ging (zie verhoorverslag CGVS, p.8). U zei dat Isata u verteld had dat ze een agent had maar dat u niet meer details wist over deze persoon en dat u zelfs zijn naam niet kende (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-8). Ook hier bracht u verder geen enkel ander element aan dat erop zou kunnen wijzen dat deze persoon inderdaad achter u aan zou komen en hiertoe in staat zou zijn, indien Isata aangehouden zou worden.

Bovendien dient aangehaald te worden dat u er geenszins in slaagde aannemelijk te maken dat u enige problemen zou hebben bij uw terugkeer naar Sierra Leone. U vertelde dat uw stiefmoeder ermee dreigde u te doden indien u bij Isata weg zou gaan en terug naar Sierra Leone zou komen (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-8-11). Toen u gevraagd werd waarom uw stiefmoeder dit zou doen antwoordde u dat ze geen geld heeft om Isata terug te betalen (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-8-11). U wist echter niet over welk bedrag het ging (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Er werd u gevraagd of u zich niet kan wenden tot de Sierra Leonese autoriteiten bij uw terugkeer (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-8). U repliceerde dat dat niet gaat omdat het over uw stiefmoeder gaat en omdat er dan niemand meer zou zijn die voor uw scholing zou kunnen instaan en bij wie u zou kunnen wonen (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-11). Dit is op zijn minst gezegd een zeer bedenkelijke reactie als het gaat over iemand die u met de dood bedreigt, stiefmoeder of niet. Daarenboven is het op zijn minst gezegd bevreemdend dat u stelt dat uw stiefmoeder u zal doden maar dat u langs de andere kant verwacht dat zij verder voor uw schoolgeld zal instaan. Tenslotte is het toch wel zeer bedenkelijk dat u verklaarde dat uw stiefmoeder niets meer met u te maken wilde hebben en u met de dood bedreigde indien u zou terugkomen naar Sierra Leone louter omdat ze geen geld had om Isata te betalen (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-8-11). Uit uw overige verklaringen blijkt immers dat zij voor u en uw broers en zussen zorgde sinds de dood van uw ouders en dat ze zelfs uw schoolgeld betaalde om u verder te laten studeren, hetgeen niet echt het beeld is van een harteloze stiefmoeder die u de gedwongen prostitutie wilde injagen. U zei eveneens dat nu u weggevlucht was bij Isata, uw stiefmoeder en Isata hun problemen zelf zouden regelen, hetgeen er op wijst dat u doden niet de enige mogelijke oplossing was voor het probleem (zie verhoorverslag CGVS, p.11).

U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw studentenkaart van het 'Milton Margai College of Education & Technology' (met nummer 0100) voor. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar noch uw identiteit, noch uw studies in twijfel getrokken worden.

Verder was u niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg mogelijk maakt.”

3.2. Aangaande de vaagheid van de gegevens omtrent Isata, voert verzoekster aan dat Isata inderdaad jaarlijks op bezoek kwam en voor haar cadeaus meebracht vanaf jonge leeftijd teneinde haar vertrouwen te winnen, doch dat zij als gaste van haar stiefmoeder kwam. Gezien haar jonge leeftijd en gelet op de Afrikaanse cultuur stelde verzoekster zich hierover geen vragen. Adressen, straatnamen en familienamen zouden in deze culturen niet belangrijk zijn. Tijdens de gesprekken werden in het bijzijn van verzoekster ook geen details verteld over een adres van Isata of haar volledige naam.

Verzoekster betoogt dat ze alle haar gekende details met betrekking tot haar gedwongen verblijf in de woning meedeelde en weet vaag te zijn geweest over een aantal aspecten van haar opsluiting. Zij stelt dat zij behoudens haar vlucht niet buiten de woning is geweest en daardoor ook niet in de mogelijkheid is geweest op klacht in te dienden via de hulp van vzw Payoke en anderen. Het feit dat de deur alleen slotvast was wanneer er mannen aanwezig waren is volgens verzoekster niet relevant en betekent niet dat zij niet buiten haar wil zou vastgehouden worden. Zij werd als minderjarige gedumpt in Europa, zonder enige kennis te hebben van het Europese, laat staan het Belgische rechtsbestel. Verzoekster stelt dat ze de dreigementen van Isata dat wegvluchten haar leven in gevaar zou brengen en zou leiden tot een arrestatie door de politie, vanuit haar overtuiging en achtergrond ernstig nam. Pas toen Andrew haar meedeelde dat hij haar zou helpen, slaagde zij erin aan haar verblijf een einde te maken. Verzoekster wijst hierbij op haar afkomst uit Sierra Leone en haar religieuze achtergrond.

Zij geeft aan misbruikt te zijn geweest en zich steeds te hebben verzet. In de context van het prostitutiemilieu is het volgens verzoekster evident dat zij niet meer info over de betrokkene kan meegeven, gelet op de anonimiteit in deze sector.

Verzoekster werpt op dat het wel degelijk geloofwaardig is, gezien de gelaagdheid van de prostitutienetwerken, dat Isata een agent boven zich had. Zij verwijst nogmaals naar haar minderjarigheid en gebrek aan kennis van het Belgische staatsbestel.

Ook bij haar terugkeer vreest verzoekster slachtoffer te worden van een prostitutienetwerk gezien dit haar eerder al overkwam en zij door haar stiefmoeder zelf werd overgedragen, waardoor zij in haar thuisland niet langer terecht kan voor steun. Dit alles wordt volgens verzoekster niet tegengesproken door het feit dat haar stiefmoeder betaalde voor haar opleiding of die van haar broers en zussen.

Zij voert aan dat het feit dat Isata dit alles ongestraft en zonder controle kon doen, de inefficiëntie van het optreden van de Sierra Leonese autoriteiten aantoont.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoekster geen begin van bewijs bijbrengt omtrent haar reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor haar geloofwaardigheid.

Behoudens een kopie van een studentenkaart, legt zij evenmin documenten bij ter staving van haar voorgehouden identiteit.

Verzoekster beperkt zich er hoofdzakelijk toe haar eerdere verklaringen in te herhalen, hetgeen niet dienstig is ter weerlegging van de bestreden motivering, waarin terecht getwijfeld wordt aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent Isata, het gedwongen verblijf bij deze persoon in België en de manier waarop zij kon ontsnappen. Ondanks haar jeugdige leeftijd kan van verzoekster redelijkerwijs verwacht worden dat zij coherente en duidelijke verklaringen aflegt met betrekking tot de persoon die de oorzaak vormt van de door haar voorgehouden problemen, in het bijzonder haar volledige naam, alsook het dorp of de stad waar zij zou wonen, en haar familie, te meer daar verzoekster verklaarde dat Isata regelmatig bij hen in Sierra Leone logeerde, waarbij deze haar vertrouwen reeds lange tijd trachtte te winnen en zij gedurende tien dagen in het huis van Isata verbleef. Een algemene verwijzing naar de Afrikaanse cultuur doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Verzoeksters argumentatie dat zij geen kennis zou hebben van het Belgische rechtsbestel, de bedreigingen van Isata, de verwijzing naar haar leeftijd en haar religieuze achtergrond, volstaan niet ter verklaring van het feit dat zij geen klacht indiende ten gevolge van haar vermeende problemen in België, hetgeen afbreuk doet aan de ernst ervan.

De Raad merkt op dat verzoeksters voorgehouden vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van Sierra Leone, het land waarvan zij verklaart de nationaliteit te bezitten. De

bewering dat zij bij terugkeer opnieuw slachtoffer zal worden van een prostitutienetwerk betreft een hypothetische vrees. De bestreden beslissing merkt voorts terecht op dat verzoekster niet aannemelijk maakt waarom haar stiefmoeder haar zou vermoorden indien zij zou terugkeren. Het loutere argument dat zij Isata niet zou kunnen terugbetalen overtuigt niet, te meer daar verzoekster niet weet om welk bedrag het dan zou gaan (administratief dossier, stuk 3, p. 8).

Verzoeksters vermeende vrees ten aanzien van de familie van Isata, alsook ten aanzien van de personen die met haar samenwerken, wordt door de bestreden beslissing op goede grond ongeloofwaardig geacht, gezien zij niet kan aangeven wie deze personen concreet zijn en geenszins kan hard maken op welke manier de zeventienjarige dochter van Isata, het enige familielid dat verzoekster kent, haar zou kunnen raken. Zij brengt geen afdoende argumenten aan die voormelde motivering kunnen ontkrachten.

Verzoekster toont bovendien niet aan waarom zij zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de autoriteiten van haar land van herkomst. Haar bewering omtrent de inefficiëntie van de Sierra Leonese overheid is hieromtrent geenszins afdoende.

Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat, indien verzoeksters relaas geloofwaardig zou worden geacht, *quod non*, zij niet aantoont op welke wijze de door haar voorgehouden problemen enige nexus vertonen met de criteria van de Conventie van Genève, gezien zij haar vrees voor terugkeer naar Sierra Leone baseert op het feit dat zij door haar stiefmoeder gevisieerd zal worden doordat ze wegluchtte van Isata en op een beweerde inlijving in een prostitutienetwerk, hetgeen problemen van inter-persoonlijke en gemeenschappelijke aard betreffen.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

1. Verzoekster vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekster, behoudens de elementen aan de grondslag van haar asielrelaas, dat als ongeloofwaardig werd beschouwd (zie sub 3.3), nalaat concrete elementen aan te brengen ter staving van haar vraag om subsidiaire bescherming. In het administratief dossier kunnen, in acht genomen dat verzoekster niet aantoont waarom zij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Sierra Leonese autoriteiten, evenmin elementen worden ontwaard die bij terugkeer naar Sierra Leone wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het voorgaande in acht genomen, kan aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 september 2008 door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A DE POOTER.

W. MULS.